antifa n.ionias

Νοέμβρης 2014

02

σκέψεις για προλεταριακή χρήση
από αντιφασιστική σκοπιά

ΜΟΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ Ο ΔΡΟΜΟΣ
antifa n.ionias

Μπάτσοι στα σχολεία;
Δεν πέσαμε και από τα σύννεφα.

Φέτος με την έναρξη της σχολικής χρονιάς η ΕΛ.ΑΣ. αποφάσισε να εντείνει την «προστασία» της γύρω από τα σχολεία με συνεχείς περιπολίες για την πάταξη των καταλήψεων και λοιπής φύσεως «εγκληματικότητα». Στην Καισαριανή, ένστολοι καουμπόυδες του κράτους πυροβολούν προς μαθητές που προσπαθούν να διαφύγουν προς τη περιοχή του Σκοπευτηρίου, καθώς κλιμάκιο της αστυνομίας κατέφτασε να καταστείλλει την προσπάθειά τους για κατάληψη του σχολείου τους. Όχι πως οι υπόλοιποι καταληψίες μαθητές που ήταν μέσα στο προαύλιο την βγάλανε «καθαρή». Όπλα να σημαδεύουν κεφάλια, βρισιές, απειλές, πολύωρη προσαγωγή, μερικές ακόμα απειλές.

Τα χουμε ξαναπεί: στρατηγική του ελληνικού κράτους είναι η αστυνομική διαχείριση των ζωών μας. Το Νέο Σχολείο-επιχείρηση που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τους σκοπούς του, με κοστολογημένα τα πάντα, πολλών ταχυτήτων, ανταγωνιστικών, ιδιωτικοποιημένων και που πολύ απλά δεν τους χωράει όλους, ήδη έχει αρχίσει να παίρνει μορφή γύρω μας και σαφώς χρειάζεται και μπάτσους για να επιβληθεί.

Ας μην τρελαινόμαστε όμως. Ο «πανταχού-παρών» ρόλος της αστυνομίας στα παραπάνω άθελά του εξυπηρετεί έναν ακόμα σκοπό. Να μας υπενθυμίζει διαρκώς κάτι που ίσχυε από πάντα στον καπιταλισμό: τον ταξικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Εντάξει, λέμε τώρα. Σε περίπτωση που ο βίαιος και κάθετος αποκλεισμός όσων δεν έχουν λεφτά από την «ποτέ-δεν-ήταν-δωρεάν» εκπαίδευση και την πρόσβαση στα πανεπιστήμια, για να προστεθούν σε ένα στρατό ανέργων που μέσω της «πρακτικής άσκησης» και των 5μηνων «voucher» γίνονται οι «σκλάβοι-σε-γαλέρα» που θέλουν και χρειάζονται τα αφεντικά μας, δεν μας θυμίζει κάτι.

Όπως ούτε και η μεθόδευση για σχολεία-ghetto για φτωχούς και μετανάστες κι ούτε ο αποκλεισμός από τις πανελλήνιες όσων μεταναστών δεύτερης γενιάς δεν έχουν τα απαραίτητα χαρτιά «νομιμότητας».

Ή στην περίπτωση που το φακέλωμα του «My School», η απαξίωση και κλείσιμο σχολικών μονάδων και οι εκδικητικές απολύσεις και διώξεις εις βάρος εκπαιδευτικών που λένε τα αυτονόητα, δεν μας βοηθάνε και πολύ στο να συνειδητοποιήσουμε τι γίνεται.

Αν οι ρατσιστικές και πατριωτικές τσιρίδες μέσα στο σχολείο που κορυφώνονται σε εθνικού βεληνεκούς αυνανισμούς όποτε υπάρχει κάποια εθνική επέτειος και νταβαντούρι, καθώς και τα λογύδρια-αιμοχεσίας περί σωστού πολίτη, πειθαρχίας, θρησκείας, νομιμότητας, τάξης, ασφάλειας, κλπ., μας προσπερνάνε αδιάφορα.

Ή ακόμα κι αν το γεγονός πως πρέπει να πουλήσει κάποιος το νεφρό του για να πληρώσει φροντιστήρια για να βγάλει την τάξη ή και να χει μια ελπίδα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, απλά και μόνο για να συνειδητοποιήσει πως πρέπει να πουλήσει και το άλλο για να πάρει ένα πτυχίο εξαιρετικά χρήσιμο σαν διακοσμητικό εσωτερικών χώρων, εξακολουθεί να αποτυγχάνει στο να μας καταδεικνύει τα προφανή. Ακόμα κι αν όλα τα παραπάνω και ακόμα περισσότερα δεν μας υπενθυμίζουν τον ταξικό χαρατήρα της εκπαίδευσης...

...Τότε να μαστε σίγουροι: θα μας τον θυμίζει η «φίλη» μας η αστυνομία.

Κι εμείς με τη σειρά μας θα τους θυμίζουμε πως ό,τι και να κάνουν θα συνεχίσουμε να αυτοοργανωνόμαστε και να αντιστεκόμαστε. Και να ναι και αυτοί σίγουροι πως θα έχουν να ασχοληθούν με πολλές καταλήψεις.

Ευκαιρία να κερδίσουν και το ψωμί τους επιτέλους.

μια έκδοση του antifa neas ionias
για ηλεκτρονική επικοινωνία antifan.ionias@espiv.net

ΤΟ ΜΠΛΟΚΟ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ

Φέτος συμπληρώθηκαν 70 χρόνια από το μπλόκο της Καλογρέζας. Δεν έχουμε κανέναν καημό με τις επετείους της εθνικής συμφιλίωσης και του πατριωτισμού της αριστεράς που συνέβαλαν τα μέγιστα στην ταξική λήθη ανάμεσα στα στεφάνια των κομμάτων, τις δοξολογίες των παπάδων, τις ομιλίες των δημάρχων, τα γαλανόλευκα λάβαρα και τα εμβατήρια. Ο μόνος μας καημός είναι αυτός της εργατικής έρευνας στο πλούσιο ιστορικό-κοινωνικό υλικό των ταξικών αγώνων της Νέας Ιωνίας και, μάλιστα, σε καιρούς φασισμού κάπως διαφορετικούς από αυτούς που βιώνουμε σήμερα.

Τον Μάρτιο του 1944, λοιπόν, ο κατοχικός υπουργός Ταβουλάρης (ναι δεν ήταν γερμανός) κάλεσε σε σύσκεψη την ηγεσία των Σωμάτων Ασφαλείας με την συμμετοχή του Δ/ντή Δ/νσεως Συντονισμού Χωροφυλακής Αντισυνταγματάρχη Ν.Ταρατσόπουλου, του Γενικού Δ/ντή Χωροφυλακής υποστρατήγου Κατσιμπίρη, του Δ/ντή Χωροφυλακής Συνταγματάρχη Γαλανού, του Αρχηγού Χωροφυλακής υποστρατήγου Γκίνη, του Δ/ντή της Ειδικής Ασφάλειας Χωροφυλακής υποστρατήγου Λάμπου, του Διοικητή των Ταγμάτων Ασφαλείας υποστρατήγου Ντερτιλή και άντε κι ενός Γερμανού αξιωματικού παρά τον υπουργό ονόματι Μπος. Αυτά τα πολλά και κουραστικά ονόματα βαθμοφόρων μας δείχνουν το άρτιο εθνικό φρόνημα της επιχείρησης εξόντωσης και, βέβαια, τόσο μεγάλα γαλόνια προφανώς κατακτήθηκαν προ κατοχής με success αιματοχυσίες επί Βενιζέλου, Κονδύλη , Μεταξά και άλλων στα πεδία των εθνοκαθάρσεων και των δολοφονιών εργατών.

Το βράδυ της ίδιας μέρας οι δυνάμεις της Χωροφυλακής και των Ταγμάτων Ασφαλείας περικύκλωσαν την Καλογρέζα, με όλμους και χειροβομβίδες τρομοκράτησαν την γειτονιά και συνέλαβαν όλους τους άνδρες άνω των 14 ετών. Οι ξυλοδαρμοί ήταν αδιάκριτοι, το πλιάτσικο έδινε κι έπαιρνε για τα θρεφτάρια των ταγματασφαλιτών, τους κάθε είδους φασίστες και τ' αποβράσματα του εθνικού κορμού. Οι συλλήψεις έφθασαν τις 285 και ακολούθησε η εκτέλεση των 22 οι οποίοι επιλέχτηκαν από μια κατάσταση 60 ονομάτων εργατών-ανθρακωρύχων που την προηγούμενη είχαν καταθέσει αιτήματα στον εργοδότη τους για καλύτερες συνθήκες δουλειάς κ.α. Ανάμεσα στους οργανωμένους εργάτες της φασιστικής εξόντωσης ήταν και ο ιταλός αντιφασίστας Pelegrino ενώ γύρω στους 60 συλληφθέντες μεταφέρθηκαν αρχικά στο Χαϊδάρι και μετά στα Γερμανικά στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας. Επικεφαλής της επιχείρησης του μπλόκου ήταν οι Α.Λάμπου, Ν.Πλυτζανόπουλος και Γκίνης, στελέχη της Ειδικής Ασφάλειας και της Χωροφυλακής δηλαδή των διω-

working class memories

κτικών μηχανισμών των βγαλμένων από τα σπλάχνα του προπολεμικού ελληνικού κράτους. Ο Λάμπου, μάλιστα, κυκλοφορούσε ανάμεσα στο τρομαγμένο πλήθος με μια εικόνα της Παναγίας φωνάζοντας ‘’Η Παναγία κι ο Χριστός διατάζει κι εγώ εκτελώ’’ κηρύττοντας τον λόγο του Θεού ανάμεσα σε τσολιάδες, μασκοφόρους και μαυραγορίτες. Μια ομάδα Γερμανών παρακολουθούσε και φωτογράφιζε και μετά από αυτό το αιματοκύλισμα οι αντιστασιακές κι εργατικές ενώσεις της ευρύτερης περιοχής αποδιοργανώθηκαν, πιστώνοντας την ‘’επιτυχία’’ στον ΕΔΕΣ Αθήνας, δεξιά ‘’αντιστασιακή’’ οργάνωση που κατά καιρούς περνούσε στο ναζιστικό στρατόπεδο ανάλογα με τις ορέξεις της μερίδας της αστικής τάξης που εκπροσωπούσε. Η υλική ανταμοιβή δόθηκε στο πρόσωπο του συνταγματάρχη Γ. Μωραΐτη, αρχηγού του ΕΔΕΣ στην περιφέρεια της Ν.Ιωνίας με την θέση του δημάρχου Καλογρέζας. Απ’ την άλλη, ο διαβόητος αρχισφαγέας Λάμπου φυλακίστηκε από το μεταπολεμικό κράτος για λίγα χρόνια και για το ‘’ξεκάρφωμα’’ μετά από μια υπερασπιστική γραμμή βασισμένη στο ‘’Ιδιώνυμο’’ του Βενιζέλου, του νόμου δηλαδή του 1929 της δίωξης των ‘’ανατρεπτικών’’ ιδεών κομμουνιστών, αναρχικών και των συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων.

Σε κάθε περίπτωση, αυτά τα λίγα από την μπόχα του ελληνικού φασισμού στην Καλογρέζα του ‘44 διαμορφώνουν ένα παζλ χαρακτηριστικών της εξόντωσης της τότε εργατικής τάξης : εθνικιστικές-φασιστικές οργανώσεις, εθνικοί κρατικοί μηχανισμοί δίωξης, υλικά συμφέροντα ταγματασφαλιτών-χωροφυλάκων-μαυραγοριτών, ντόπιοι βιομήχανοι εργοδότες, εργατικοί αγώνες μέσα στην κατοχή, καταναγκαστική εργασία, στρατιωτική διαχείριση, φυσική εξόντωση και όλα αυτά υπό την σκέπη της Θεοτόκου και της εθνικής συνείδηση ενάντια στον εσωτερικό εχθρό των πολιτικά οργανωμένων εργατών. Οι παραλληλισμοί και η χρησιμότητα όλων αυτών για την κατανόηση του σύγχρονου φασισμού επαφίεται στην ιστορική μνήμη και την ταξική συνείδηση της πολυεθνικής εργατικής τάξης του σήμερα…

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Τουλάχιστον 3.000 μετανάστες έχουν πνιγεί φέτος στα νερά μεταξύ Ιταλίας και Β. Αφρικής σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης. Άγνωστος είναι ο αριθμός των πνιγμένων στα νερά του Αιγαίου. Το μόνο γνωστό είναι ότι η στρατιωτική διαχείριση των εργατών από την Αφρική και την Ασία περιλαμβάνει και εξόντωση για κάποιους…

Μεγάλη διάκριση για το ελληνικό κράτος αποτελεί η τοποθέτηση του Αβραμόπουλου στην θέση του επιτρόπου μετανάστευσης της Κομισιόν. Η επιτυχία οφείλεται στην τεράστια εμπειρία του σαν υπουργάρα εθνικής άμυνας και, βέβαια, τα φράγκα θα είναι πολλά στα κοινοτικά κονδύλια αντιμετώπισης του ζητήματος. Καλές δουλειές να ‘χει αλλά μήπως γνωρίζει και τίποτα αριθμούς νεκρών μεταναστών και ομήρων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ;

Δεν βγαίνει άκρη με τους ποιους υποστηρίζουν οι έλληνες φασίστες στην Ανατολική Ουκρανία. Το ρωσικό πρακτορείο Ria Novosti αναφέρει ότι πολλοί από δαύτους πολεμούν με τους ρωσόφιλους ενώ άρθρο της βρετανικής εφημερίδας Telegraph ισχυρίζεται ότι έλληνες φασίστες πολεμούν στο πλευρό των ουκρανών ναζήδων. Το σίγουρο είναι ότι όλοι τους αποκτούν εμπειρία σε δουλειές πολεμικές, εθνοκάθαρσης, διαχείρισης αμάχων, πλιάτσικου κ.α. Που ξέρεις, μπορεί να χρησιμεύσει αυτή η τεχνογνωσία στο ελληνικό κράτος τώρα που έχουμε και κρίση…

Επιφυλάσσεται το Συμβούλιο της Επικρατείας για να αποφασίσει την αναστολή ή μη της κρατικής χρηματοδότησης προς τα ‘’χρυσά αυγά’’. Εξάλλου, οι ίδιοι οι δικηγόροι του δημοσίου αναφέρουν ότι τα κόμματα έχουν επιπλέον έσοδα από τις συνδρομές των μελών τους. Τώρα, λέτε τα υλικά συμφέροντα που κρύβονται πίσω από τα χρυσαύγουλα να είναι μόνο ο πενιχρός οβολός της κυρα-Κατίνας από τον Άγιο Παντελεήμονα και του κυρ-Θρασύβουλα από το Γύθειο ;

Τάγματα εφόδου επιτέθηκαν σε φίλο του Παύλου Φύσσα μια μέρα πριν την συναυλία στο Σύνταγμα στην μνήμη του Killah-P. Προφανώς, δεν πρόλαβε να ξεκινήσει την διπλή καμπάνια ‘’ΞΥΠΝΗΣΤΕ τους ΝΑΖΙ’’ και ‘’ΜΟΡΦΩΣΤΕ τους ΝΑΖΙ’’ και έπιασε τους χρυσαυγίτες στον ύπνο και αμόρφωτους.

Νόμιμη έκρινε την απόλυση κατά την διάρκεια αναρρωτικής άδειας ο Άρειος Πάγος. Τα έβαλε όλα στην ζυγαριά της δικαιοσύνης και έκρινε ότι 67χρονος μηχανολόγος στην ΤΡΑΜ Α.Ε. που νοσηλευόταν με απώλεια συνείδησης, αρτηριακή υπέρταση και απορρύθμιση σακχαρώδη διαβήτη περισσεύει σαν εργατική δύναμη και μπορεί να πεταχτεί στον κάδο.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Επενδυτικό σχέδιο-μαμούθ για τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς θα φέρει τα πάνω-κάτω στο μεγάλο λιμάνι. 660 εκατομμύρια ευρώ θα διοχετευθούν στην περίοδο 2014-2019 και τα έργα περιλαμβάνουν νέα βάση κρουαζιέρας, εγκατάσταση κυκλοφοριακού μέσου monorail, ξενοδοχειακή μονάδα, πλωτές δεξαμενές, υποθαλάσσια διάβαση πεζών, υποδομές car terminal, εκθεσιακό κέντρο, μουσείο ενάλιων αρχαιοτήτων. Λέτε γι αυτό να έπεσε με τα μούτρα ο ευτραφής άρχοντας του πειραϊκού ποδοσφαίρου για να καταλάβει την δημοτική αρχή ; Υπομονή μέχρι να δούμε τι έργα θα ανακοινωθούν και στο λιμάνι του Βόλου με τον άλλο ευτραφή ποδοσφαιρικό-δημοτικό άρχοντα…

Ενδιαφέρον προκαλούν οι τελευταίες οδηγίες και εντολές προς τις αρμόδιες αστυνομικές Υπηρεσίες της χώρας μας με στόχο την ασφάλεια των σχολικών συγκροτημάτων και την προστασία της μαθητικής κοινότητας. Αυτές περιλαμβάνουν την πραγματοποίηση περιπολιών, συστηματικών ελέγχων και προληπτικών προσαγωγών ύποπτων ατόμων και οχημάτων για τα εξής μέρη: μέσα, έξω, πάνω, κάτω, πλησίον και πέριξ των σχολικών συγκροτημάτων όλη μέρα και όλη νύχτα, συμπεριλαμβανομένων πλατειών, παρκών, αθλητικών εγκαταστάσεων, καφετεριών, μπαρ, internet-cafe, καντινών, πλανόδιων-μικροπωλητών, τουριστικών καταλυμάτων και λοιπών επιχειρήσεων σε προορισμούς σχολικών εκδρομών, κ.ά. Άγνωστη θεωρείται μέχρις στιγμής η τύχη του μαθητή που έγραψε σε τοίχο «Μπάτσοι εδώ, εκεί και παραπέρα, μπάτσοι στη γη, στον ουρανό και στον αέρα, μπάτσοι παντού, απλώνονται σαν χολέρα».

Πολύ ενθαρρυντικά τα στοιχεία της Interpol για τον αριθμό των αστυνομικών οργάνων ανά 100.000 κατοίκους σε κάθε χώρα του πλανήτη. Έτσι η ‘‘εθνική’’ Ελλάδας των μπάτσων πάει πολύ καλά με 452 από δαύτους να ‘‘προστατεύουν’’ 100.000 πολίτες. Είμαστε, μάλιστα πολύ ψηλότερα από τα ευρωπαϊκά κράτη του βορρά : 307 ‘‘όργανα’’ στην Αγγλία, 296 στην Γερμανία, 222 στη Νορβηγία και μόλις 143 στη Φινλανδία. Επόμενος εθνικός στόχος είναι πιάσουμε στην κορυφή την Ρωσία με 546 και την Σερβία με 631 γιατί, όσο πιο πολλά τα ‘‘όργανα’’ τόσο πιο μεγάλο το πανηγύρι της αστυνομικής διαχείρισης και το φαγοπότι με τις μπίζνες που το συνοδεύουν. Να προσθέσουμε ότι οι ένστολοι ‘‘προστάτες’’ μας εξασφάλισαν την αύξηση στις αποδοχές τους από 1/7/2014 συνολικού ποσού 126,2 εκατομμύρια ευρώ, καθώς, και αναδρομικά από 1/8/2014 έως 30/6/2014 συνολικού ποσού 414,7 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά τα έξτρα 540 εκατομμύρια ευρώ στους πιστούς φύλακες των αφεντικών πιστοποιούν ότι είμαστε σε τροχιά ανάπτυξης.

Τα Ασιατικά Κινήματα Νεολαίας στη Βρετανία στα '70s και '80s

KALA TARA

PAPER OF ASIAN YOUTH MOVEMENT BRADFORD No 1 20p

Παρακάτω παραθέτουμε μερικά αποσπάσματα από συνεντεύξεις που έχουν δώσει μέλη του *«Βρετανικού κινήματος ασιατικής νεολαίας»* *(asian youth movement)* για τις ανάγκες ενός ντοκιμαντέρ με τον τίτλο *“kala tara”*. Kala tara σημαίνει *«μαύρο άστρο»* και ήταν το όνομα ενός περιοδικού που εξέδιδε μια από τις ομάδες στο Μπράντφορντ.

Η θάτσερ και η πολιτική της αφομοίωσης

Το 1978, δηλαδή ήδη 30 χρόνια από την μαζική έλευση των μεταναστών στα δυτικά κράτη η σιδηρά κυρία Θάτσερ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου με δηλώσεις του τύπου *«η Μεγάλη Βρετανία πρόκειται να αλλοιωθεί από τους χιλιάδες των μουσουλμάνων που έχουν κατακλύσει την χώρα»* και κάνει τις απαραίτητες ρυθμίσεις. Η μετάβαση από τον φυλετικό στον πολιτισμικό ρατσισμό ήταν ένα χρήσιμο όπλο ενάντια σε μια γενιά που αντιπάλευε, στο όνομα της ταξικής συνείδησης τους εθνικούς και πολιτισμικούς διαχωρισμούς. Αφού, κυρίαρχο χαρακτηριστικό του ιδεολογήματος της πολυπολιτισμικότητας ήταν από την μια η ανάδειξη των διαχωρισμών εντός των μεταναστευτικών κοινοτήτων και όχι η αποδοχή των διαφορετικών πολιτισμών. Και από την άλλη η ενσωμάτωση και η αφομοίωση όλων αυτών των μεταναστευτικών κοινοτήτων από τον δυτικό πολιτισμό αφού παρουσιάζεται σαν η μοναδική διέξοδος από την κατάσταση παρανομίας που εύκολα μπορούσε να βρεθεί

Σάουθχωλ, Λονδίνο 4 Ιουνίου 1976. Ο Γκουρντίπ Σαγγάρ δολοφονείται από ρατσιστές.

«Η κοινότητα ήταν ενωμένη μέσα στην θλίψη της. Ο κόσμος ένιωθε πολύ θυμωμένος. Ιδίως οι νέοι. Ναι, νομίζω πως αυτό είναι ένα σημείο καμπής στην δική μου μνήμη. Και νομίζω και για πολλούς άλλους στο Σάουθχωλ». Την επόμενη μέρα φτιάχνεται το «κίνημα νεολαίας Σάουθχωλ».

Μπράντφορντ, Βορειανατολική Αγγλία, 1977. Δημιουργείται ο «Ινδικός Προοδευτικός Σύνδεσμος Νεολαίας».1978: μετονομάστηκε σε «Κίνημα Ασιατικής Νεολαίας», Asian Youth Movement.

«Είχαμε μεγάλες συζητήσεις για το αν θα έπρεπε να ενσωματωθούμε και είπαμε «όχι». Δεν υπήρχε τίποτα στο οποίο να ενσωματωθούμε. Ο βρετανικός πολιτισμός που αγαπούσαμε και λατρεύαμε ήταν ο πολιτισμός εκείνων που πολεμούσαν ενάντια στον βρετανικό καπιταλισμό, την βρετανική αποικιοκρατία, και υπήρχαν πολλοί τέτοιοι. Στο κίνημα ασιατικής νεολαίας (ΚΑΝ) είχαμε μέλη χίντον, χριστιανούς, σιχ, μουσουλμάνους, είχαμε γκουχεράτι, παντζάμπι, από την Σρι Λάνκα»

κάποιος. Επειδή απλά δεν τρώει, δεν ντύνεται ή δεν διασκεδάζει όπως πρέπει. Αυτό λοιπόν ήταν το όχημα/ιδεολόγημα -το οποίο ενδείκνυται και για σημερινή χρήση στις δυτικές κοινωνίες- για να μπορέσει να αντιμετωπίσει η κα Θάτσερ τον «εσωτερικό εχθρό», για να επιτεθεί στην μεταναστευτική νεολαία, η οποία είχε αρχίσει να οργανώνεται στις γειτονιές, χωρίς διαμεσολάβηση από τους κρατικούς θεσμούς, την αριστερά και την οικογένεια.

Όλες αυτές οι ομάδες που άρχισαν να ξεπηδούν στο Σάουθχωλ του Λονδίνου, το Μπράντφορντ και αλλού συγκροτούν πολιτικό λόγο, προπαγανδίζουν τις ιδέες τους με έντυπα, κατεβαίνουν στο δρόμο για να υπερασπιστούν τις κοινότητες τους ενάντια στους φασίστες, συγκρούονται με τους μπάτσους και απαιτούν την απόκτηση της ιθαγένειας και να μην απελαθούν μέλη της κοινότητάς τους.

Χρόνια πολλά!!! Το ελληνικό κράτος κερνάει ξεγνοιασιά…

Ο Γκεντιάν, η Γιοάννα και ο Έρβιν-χωρίς να είναι οι μοναδικοί, είναι χιλιάδες ακόμη- μόλις κλείσανε τα 18 και έχουν πολλές ιστορίες να μας διηγηθούν για την διαμονή τους σ' αυτή την χώρα. Ο Γκεντιάν ψάχνει να βρει καμιά σχολή να γραφτεί, όσο προλαβαίνει μέχρι τα 21. Η Γιοάννα μάλλον θα αρχίσει να πληρώνει ένσημα από την τσέπη της μέχρι να βρει καμιά δουλειά, δεν την παίρνει να κυκλοφορεί χωρίς χαρτιά, στην πρώτη εξακρίβωση, - και κάνουν και συχνά αυτοί οι κωλόμπατσοι- την έχουν πάει στο τμήμα για απέλαση. Ο Έρβιν είχε πρόβλημα πέρυσι με τις καταλήψεις στο σχολείο, τον είχαν πιάσει σε μια πορεία και βράστα… στράβωσε πολύ η φάση με τα χαρτιά, πρέπει τώρα κάθε φορά που θα πηγαίνει για έλεγχο να εμφανίζεται «καθαρός». Και δεν είναι μια και δύο που είσαι αναγκασμένος να ελέγχεσαι από τους μπάτσους, αφού αυτοί είναι οι μοναδικοί αρμόδιοι για να σου ανανεώνουν κάθε φορά την άδεια παραμονής όπως και την άδεια εργασίας. Και έτσι, αυτό το κράτος έχει βαλθεί να σου κάνει την ζωή δύσκολη. Γι΄ αυτούς είσαι παράνομος μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου.

Η αλήθεια είναι πως δεν μπορούμε να καταλάβουμε- πως το λένε, να το νιώσουμε στο πετσί μας- πως είναι το να έχεις μεγαλώσει σ'αυτή την χώρα, να έχεις πάει σχολείο, να μιλάς τα ελληνικά όπως τα μιλάει ο καθένας, αλλά να μην έχεις μπλε ταυτότητα, παρά μόνο μια προσωρινή άδεια παραμονής και αυτή, αν τα καταφέρεις να την αποκτήσεις , με τα χίλια δυο ζόρια. Με το άγχος να προλάβεις τις προθεσμίες , χωρίς «να πνιγείς» στους λαβύρινθους της γραφειοκρατίας. Όπως, δεν μπορούμε να φανταστούμε πως είναι να είσαι εδώ με τους γονείς σου που δουλεύουν για τα ελληνικά αφεντικά είκοσι χρόνια τώρα να κλείνεις τα 18 και να πρέπει να αποδείξεις «ότι δεν είσαι ελέφαντας», ότι δηλαδή θέλουν δεν θέλουν εσύ εδώ έχεις τις παρέες σου εδώ είναι η ζωή σου, οπότε δεν έχεις να πας πουθενά! Με λίγα λόγια αυτό που δεν ξέρουμε είναι πως είναι να κοιμάσαι ημι-νόμιμος και να ξυπνάς παράνομος! Πως είναι να βρίσκεσαι μονίμως σε μια τέτοια κατάσταση πίεσης και ανασφάλειας.

Κοιμάσαι ημι-νόμιμος και ξυπνάς παράνομος!

Εμείς δεν είμαστε στην ίδια θέση γιατί τουλάχιστον έχουμε την μπλε ταυτότητα. Παρολ' αυτά, θα προσπαθήσουμε να πούμε δυο λόγια προσπαθώντας να δούμε γιατί το ελληνικό κράτος ακολουθεί αυτή την στρατηγική παρανομοποίησης των μεταναστών. Γιατί δηλαδή θέλει να κάνει την ζωή δύσκολη σε χιλιάδες νεολαίους που μπορεί να μένουν εδώ απ' όταν γεννήθηκαν. Καταρχήν, αυτός ο τεχνητός διαχωρισμός σε νόμιμους και παράνομους είναι το κατάλληλο εργαλείο στα χέρια των αφεντικών με πολλαπλά οφέλη. Χωρίς αυτό το διαχωρισμό δεν θα μπορούσε να δημιουργούνται τόσες διαιρέσεις στο εσωτερικό της τάξης όλων των εργατών ούτε να υποτιμάται σε τέτοιο βαθμό η εργασία τους (όχι μόνο των μεταναστών που ζουν σ΄αυτή την χώρα από το '90 και μετά αλλά και των παιδιών τους, της λεγόμενης «δεύτερης γενιάς μεταναστών». Λες και η μετανάστευση είναι κληρονομική ιδιότητα…).Έτσι, από την μια, η ανασφάλεια και η αίσθηση ότι είσαι ο προσωρινός είναι το καλύτερο όπλο ενάντια σε κάθε ρίζωμα και ρήξη με το υπάρχον καθεστώς. Και από την άλλη, η παρανομοποίηση, η σκλαβιά, η απαγόρευση, η παράδοση των μεταναστών (δηλαδή ενός κομματιού της εργατικής τάξης) στο παράνομο κεφάλαιο –στις μαφίες- και τους μπάτσους τρέφει το εγκληματικό κεφάλαιο, αντλώντας χρήμα από τους νόμιμους τομείς της παραγωγής στους παράνομους εξυπηρετώντας με αυτό τον τρόπο μια δομική λειτουργία του καπιταλισμού που εφαρμόζεται ιδίως σε περιόδους κρίσης.

συνέχεια στη σελ.11

Η παρανομοποίηση των μεταναστών δεν είναι ελληνική εφεύρεση

Ας δούμε όμως και λίγο την ιστορία αυτού του ζητήματος. Από τα μέσα της δεκαετίας του '70 και μετά τα δυτικά καπιταλιστικά κράτη -το κάθε ένα με την δικές του ιδιαιτερότητες- αποφάσισαν να μετατρέψουν τη μετανάστευση της εργασίας σε παράνομη πράξη. Επιβάλλανε -ανάμεσα σε άλλα- νέες νομοθεσίες που σαν αποτέλεσμα είχαν την μετατροπή χιλιάδων μεταναστών εργατών σε παράνομους και την υπαγωγή του ελέγχου και της διαχείρισής τους στους αστυνομικούς μηχανισμούς. Με άλλα λόγια, η μετανάστευση της εργασίας έγινε πρόβλημα δημόσιας τάξης. Το ελληνικό κράτος έδειξε, με περίσσιο ζήλο, ότι αυτού του είδους την πολιτική για την μετανάστευση μπορεί να την εφαρμόσει με το καλύτερο τρόπο ιδίως από το '90 και μετά. Πιο συγκεκριμένα, όλοι οι νόμοι που έχουν ψηφιστεί μέχρι τώρα και έχουν να κάνουν με την ιθαγένεια σκοπό δεν είχαν βέβαια, -όπως πολλοί πιστεύουν- να νομιμοποιηθούν κάμποσοι μετανάστες χωρίς χαρτιά. Αντίθετα, ο σκοπός σ' όλες τις περιπτώσεις ήταν ο ίδιος: η διαχείριση και η ρύθμιση του αριθμού των παράνομων αναλόγως με το ποιες είναι κάθε φορά οι ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και πολιτικής.

Έτσι το ελληνικό κράτος, καθώς φαίνεται, ακολουθεί μια πολύ συγκεκριμένη στρατηγική. Και η επίθεση που δέχεται ο Γκεντιάν, η Γιοάννα και ο Έρβιν και πόσοι ακόμη είναι μελετημένη (αντίθετα με την κυρίαρχη αντίληψη που ισχυρίζεται ότι το ελληνικό κράτος δεν ξέρει τι του γίνεται ή ότι έχει χάσει την μπάλα) τόσο ώστε έχει καταφέρει να διεισδύσει σε όλα τα πεδία του κοινωνικού. Αυτή η εσκεμμένη θολούρα που επικρατεί αυτή την στιγμή μεταξύ του νόμιμου και του παράνομου στην ουσία επιβάλλει περιορισμούς και απαγορεύσεις, που μπορεί να έχουν αντίκτυπο σε μια σειρά από πράγματα που μπορεί να κάνει κάποιος καθημερινά. Από μια βόλτα που μπορεί να κάνεις για να αράξεις στο πάρκο της γειτονιάς μέχρι την πενταήμερη του σχολείου. Από το ποια είναι η συμπεριφορά σου στο σχολείο μέχρι το αν και πως θα κατέβεις σε μια πορεία.

Βεβαία, αυτό δεν σημαίνει ότι το ελληνικό κράτος θα λύνει με αυτή την στρατηγική επ' άπειρον τα προβλήματά του. Το αντίθετο. Αυτή η γενιά μεγάλωσε εδώ και ξέρει αυτή την κωλοκοινωνία και τον ρατσισμό της από την καλή και την ανάποδη. Αυτή η γενιά δεν σκέφτεται «έχω οικογένεια πίσω στην πατρίδα που πρέπει να φροντίσω», γιατί αυτό το έχουν κάνει ήδη οι γονείς τους. Αυτή η γενιά ερωτεύεται, κάνει παρέες, διασκεδάζει με συνομηλίκους που δεν είναι απαραίτητα από την ίδια χώρα, δίνοντας στις γειτονιές ένα πολυεθνικό χαρακτήρα που μοιάζει με όαση στον μητροπολιτικό ιστό. Αυτή η γενιά εκτός από το αίσθημα της ανασφάλειας που κουβαλάει έχει και πολύ θυμό. Να! λοιπόν, ποιες μπορεί να είναι οι καταστάσεις και συμπεριφορές που όντως δημιουργούν προβλήματα στο ελληνικό κράτος.

Please mind the gap…

Η αποβάθρα, ο συρμός, τα βαγόνια του τρένου, τα καθίσματα του αστικού λεωφορείου, οι δεκάδες άγνωστοι επιβάτες, οι διαφημίσεις, ο έλεγχος, η καταγραφή, οι εκατοντάδες νεκρές ώρες, οι αμήχανες ματιές με τους γύρω σου, η πόρτα που ανοίγει για να κατέβεις, ο προορισμός.

Για όποιον δεν κατάλαβε αναφερόμαστε στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς(ΜΜΜ).

Τα ΜΜΜ αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας των μητροπόλεων. Μητροπόλεις μέσα στις οποίες διακλαδώνεται ένα τεράστιο δίκτυο γεμάτο από χώρους εργασίας, σχολεία, χώρους φοίτησης, νοσοκομεία, κατοικίες , ζώνες κατανάλωσης, τόπους διασκέδασης. Ένα δίκτυο φτιαγμένο και ραμμένο από τα αφεντικά μας, με κυρίαρχο στόχο να διασφαλίζεται κάθε φορά και χωρίς προβλήματα, αυτή η εμετική καπιταλιστική ροή της καθημερινότητας των σύγχρονων κοινωνιών.

Γνωστό είναι ότι αυτοί και αυτές που κατά κύριο λόγο χρησιμοποιούν τα ΜΜΜ καθημερινά για τις μετακινήσεις τους είναι οι μαθητές, φοιτητές, εργάτες, άνεργοι, ντόπιοι και μετανάστες, αλλά και γενικότερα αρκετά κομμάτια της εργατικής τάξης.

Από την αντίπερα όχθη βλέπουμε τα αφεντικά και το κράτος τους, κατέχοντας τον πλήρη έλεγχο του συγκεκριμένου μηχανισμού, να οργανώνουν και να υλοποιούν σχέδια για τα ΜΜΜ, ώστε να ικανοποιούνται κάθε φορά οι δικές τους ανάγκες και τα δικά τους υλικά συμφέροντα.

Με αυτή την οπτική γωνία για τα ΜΜΜ μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι διάφορες μεταρρυθμίσεις που προωθούνται στις μέρες μας αλλά και γενικότερα ο συνεχόμενος και σταδιακός μετασχηματισμός των ΜΜΜ που υλοποιείται τα τελευταία χρόνια έχουν ως στόχο , από τη μία να τα μετατρέψουν σε μια υγειή κερδοφόρα επιχείρηση(είτε με κρατικό διαχειριστή είτε με ιδιωτικό, είτε σε συνδυασμό αυτών των δυο(π.χ. βλέπε σύμπραξη του ελληνικού κράτους με επιχειρηματικά τζιμάνια για την διαχείριση του ΜΕΤΡΟ)[1] και από την άλλη να εγκαθιδρύσουν ένα σύμπλεγμα καθημερινού ελέγχου, τρόμου, αυξανόμενης ψυχολογικής βίας, καταστολής, ποινικοποίησης, καταγραφής και εξαίρεσης.

Και για τους δύο σκοπούς χρειάζεται συστηματικός και συνεπής έλεγχος, αυξανόμενη καταστολή, οικονομικές μεταρρυθμίσεις, επαγγελματική οργάνωση, όπως επίσης και ανθρώπινο δυναμικό για να υλοποιήσει τα παραπάνω. Βλέπουμε λοιπόν την υλοποίηση διαφόρων μεταρρυθμίσεων.

• Την περσινή προκήρυξη και εφαρμογή προγραμμάτων 5μηνης εργασίας του ΟΑΕΔ για τις θέσεις των ελεγκτών ή αλλιώς ρουφιάνων, δημιουργώντας διαδικασίες κοινωνικού καννιβαλισμού, όπου πρώην άνεργοι-ες θα κυνηγάνε τους επιβάτες για να τους κόψουν πρόστιμο.

• Μονομερής μετακίνηση εργαζομένων των ΜΜΜ (ακόμα και χωρίς τη σύμφωνη γνώμη τους), επίσης για τις θέσεις των ελεγκτών ή αλλιώς σκυλιά των αφεντικών.

• Παροχή bonus 50% επί κάθε προστίμου, για κάθε σιχαμένο εθελοντή ελεγκτή που θα κάνει σωστά την δουλειά του. Bonus για το οποίο οι «φίλοι μας» οι ελεγκτές δεν διστά-

συνέχεια στη σελ.13

ζουν να τραμπουκίζουν καθημερινά (είτε μετανάστες, είτε "λαθρεπιβάτες") αλλά ακόμα και να οδηγούν σε θάνατο 19χρονο που απλά δεν είχε εισιτήριο (βλέπε θάνατο Θανάση Καναούτη στο Περιστέρι στις 13-08-13).

• Εταιρίες security παγκόσμιου βεληνεκούς (βλέπε εταιρία G4S) για την τήρηση της ασφάλειας εντός και εκτός των συρμών.

• Αύξηση της τιμής των εισιτηρίων σε όρια εξοντωτικά για πολλά κομμάτια της εργατικής τάξης που χρησιμοποιεί καθημερινά τα μέσα μαζικής μεταφοράς. [2]

• Τοποθέτηση ειδικών μηχανημάτων με μπάρες, ώστε να απαγορεύεται η είσοδος στους "λαθρεπιβάτες".

• Ο σταδιακός σχεδιασμός για την υιοθέτηση του λεγόμενου ηλεκτρονικού εισιτηρίου. Το ηλεκτρονικό εισιτήριο θα είναι μια κάρτα με προπληρωμένο αριθμό διαδρομών η οποία θα σκανάρεται από ειδικό μηχάνημα, ώστε να επιτρέπει την πρόσβαση στην αποβάθρα του συρμού.

• Αλλά και πολλά άλλα μέτρα που θα υλοποιούνται αργά και σταθερά, για τη σταδιακή μετατροπή των ΜΜΜ προς όφελος των αφεντικών και του κράτους τους.

Όποιος λοιπόν έχει αντίθετη γνώμη, δεν θέλει να πληρώσει εισιτήριο και γενικότερα δεν τηρεί τις προϋποθέσεις των εσωτερικών κανονισμών, θα ποινικοποιείται, θα καταγράφεται και θα εξαιρείται. Όπως ακριβώς γινόταν στη "μακρινή" δημοκρατία της Βαιμάρης, όπου όποιος ελεγχόταν και δεν είχε εισιτήριο έχανε το επίδομα πρόνοιας.[3]

Όλα αυτά, όπως είπαμε και πριν, δεν είναι ούτε πρόχειρες ανοργάνωτες ιδέες, ούτε έρχονται δια μαγείας από τον ουρανό. Ζούμε σε μια κοινωνία η οποία, όπως μας λένε ξεδιάντροπα και χωρίς υπεκφυγές τα αφεντικά μας και το κράτος τους, δεν μας χωράει όλους. Έτσι λοιπόν το ελληνικό φασιστικό κράτος χρησιμοποιεί διαδικασίες καταστολής, παρακολούθησης, εξαίρεσης, ποινικοποίησης, πλήρους ελέγχου, καταγραφής και απαγόρευσης, όχι μόνο στα ΜΜΜ αλλά και σε διάφορους τομείς της ελληνικής πραγματικότητας. Υγεία, εκπαίδευση, μεταναστευτική πολιτική και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Κεντρικός στόχος του, ειδικά σε καιρούς καπιταλιστικής κρίσης, είναι η σταδιακή και πλήρως οργανωμένη υποτίμηση , έως και στα όρια της εξόντωσης ποικίλων κομματιών της εργατικής τάξης. Τέρμα πια το «κράτος-Πατέρα», όπως το ξέραμε παλαιότερα. Ήρθε η ώρα για το «κράτος-Αστυνομία». Ήρθε η ώρα για τον σύγχρονο φασισμό.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αλλά και επειδή η μετακίνησή μας στην μητρόπολη με τα μέσα μεταφοράς αποτελεί αναγκαία συνθήκη της αναπαραγωγής της εργατικής μας δύναμης για τα αφεντικά μας, η συνεχής διεκδίκηση για δωρεάν μετακίνηση στην πόλη είναι αναπόσπαστο κομμάτι του ταξικού ανταγωνισμού.
Άρα λοιπόν...

ΑΡΝΗΣΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ ΣΤΑ ΜΜΜ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ

"οδηγός για λαθρεπιβάτες ή μη"

• Δε δίνουμε τα στοιχεία μας (ταυτότητα) σε ελεγκτές, σεκιουριτάδες, οδηγούς κλπ παρά μόνο αν είναι παρών αστυνομικός (ακόμη κι εκτός υπηρεσίας) ή δικαστικός, και μας τα ζητήσει ο ίδιος.

• Δεν ακολουθούμε τον ελεγκτή πουθενά. Κατεβαίνουμε στην επόμενη στάση ή βγαίνουμε από το σταθμό. Αν μας εμποδίσει με οποιοδήποτε τρόπο έστω και για ένα λεπτό, του εξηγούμε ότι διαπράττει το πλημμέλημα της παράνομης κατακράτησης (άρθρο 325 του Ποινικού Κώδικα), το οποίο διώκεται αυτεπάγγελτα.

• Αν οι ελεγκτές καλέσουν την αστυνομία, δεν είσαι υποχρεωμένος να περιμένεις την άφιξή της, καθώς η έλλειψη εισιτηρίου δεν αποτελεί κανένα ποινικό αδίκημα.

Για λόγους ταξικής αξιοπρέπειας και αλληλεγγύης:

• Στεκόμαστε αλληλέγγυοι όταν ελεγκτές πιάσουν συνεπιβάτη μας, τον στηρίζουμε γνωστοποιώντας του τα δικαιώματά του, απομονώνοντας και κράζοντας τα παράσιτα που λέγονται ελεγκτές.

• Γνωστοποιούμε με κάθε αφορμή τη συλλογική άρνηση πληρωμής αντίτιμου για τις καθημερινές μας μετακινήσεις.

• Παραδίδουμε το εισιτήριό μας σε επόμενο επιβάτη όταν αποβιβαστούμε.

σημειώσεις:

[1]«Η ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α.Ε. (ΑΜ) ιδρύθηκε με το Νόμο 1955/1991 ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας και με μοναδικό μέτοχο της εταιρείας το Ελληνικό Δημόσιο. Ποσοστό μέχρι 49% του συνόλου των μετοχών είναι ελεύθερα μεταβιβάσιμες σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα και μπορούν να εισαχθούν στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Επίσης, η ΑΜ μπορεί να συγχωνευθεί με οποιονδήποτε άλλο συγκοινωνιακό φορέα, δημόσιο ή ιδιωτικό, που λειτουργεί στην περιφέρεια του Νομού Αττικής με την προϋπόθεση ότι σε κάθε περίπτωση θα διατηρείται στην κυριότητα του Δημοσίου ποσοστό 51% τουλάχιστον του συνόλου των μετοχών της εταιρείας που θα προέλθει από την συγχώνευση.» http://www.ametro.gr/page/default.asp?la=1&id=21

[2]Το σχόλιο που θα θέλαμε να κάνουμε για την "μείωση" της τιμής του εισιτηρίου που έγινε από 01/09/14 είναι ότι το θέμα της μείωσης είναι μια μπαρούφα ,γιατί με την παράλληλη μείωση της χρονικής ισχύος του εισιτηρίου έχουμε αύξηση του κόστους/λεπτό από 0.015 σε 0.017 ευρώ. Είχαμε αύξηση των μηνιαίων καρτών (για επιβάτες που χρησιμοποιούν μόνο λεωφορεία) από 20 σε 30 ευρώ(κάρτα σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του ΟΑΣΑ την χρησιμοποιούν 400.000 επιβάτες ανά ημέρα (κυρίως χαμηλότερων κοινωνικών στρωμάτων). Επίσης κάθε επιβάτης που χρησιμοποιεί πάνω από 70 λεπτά τα ΜΜΜ πρέπει να βγάλει και δεύτερο! εισιτήριο(όπου σε αυτήν την κατηγορία ανήκουν 150.000 επιβάτες ανά ημέρα). Άμα όλα αυτά σημαίνουν μείωση, τότε και εμείς δεν μισούμε τα αφεντικά...

[3]Sergio Bologna «Ναζισμός και εργατική τάξη. Κρίση, κράτος Πρόνοιας και αντιφασιστική βία στη Γερμανία του Μεσοπολέμου», εκδόσεις "antifa scripta".

στους τοίχους... στους τοίχους... στους τοίχους...

στους τοίχους... στους τοίχους... στους τοίχους... στους τοίχους... στους τοίχους... στους τοίχους...

έντυπα που μοιράζονται στα σχολεία από το antifa kallitheas
και το antifa xalandri στις αντίστοιχες περιοχές

Το antifa n.ionias είναι μια αυτόνομη αντιφασιστική ομάδα που ζει, σκέφτεται και αναπτύσσει την δράση της κυρίως στη γειτονιά της Νέας Ιωνίας.

Η ομάδα μας είναι αυτόνομη γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά οτι τα εργαλεία που έχουμε στηρίζονται αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις στα δικά μας χέρια και μυαλά. Δεν υπάρχει κανείς που θα μας σώσει. Οι λογικές διαμεσολάβησης από την αριστερά, τους κρατικούς θεσμούς και τα μμε μας βρίσκουν εχθρικούς.

Αντιφασιστική γιατί όλοι εμείς οι άνεργοι, εργαζόμενοι, φοιτητές , μαθητές δεν τρέφουμε πλέον καμιά αυταπάτη. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι ταξική και ότι μέρα με την μέρα γκρεμίζεται πάνω από τα κεφάλια μας .

Αυτό το έντυπο μοιράστηκε σε 1200 αντίτυπα στα σχολεία, τους δρόμους και τις πλατείες της περιοχής μας. Για να δηλώσουμε παρόντες στους εχθρούς μας και να ανακαλύψουμε τους φίλους μας. Για να αγωνιστούμε με το μόνο τρόπο που ξέρουμε και αξίζει τον κόπο. Αυτοοργανωμένα, στη βάση της ταξικής μας θέσης, των κοινών αναγκών και επιθυμιών μας.

antifa neas ionias

για ηλεκτρονική επικοινωνία:
antifan.ionias@espiv.net